

Forslaget gaar ud paa, at Flertallet af det Udvalg, som skulde nedsættes for at udarbejde Vedtægter, skulde bestaa af Fiskeribefolkningen, altsaa er dermed givet, at Fiskerne ville faae Flertal i det Udvalg, som skal nedsættes for i Forbindelse med Fiskerikontrolløren at udarbejde Vedtægter. Det forekommer mig, at man der har haft aabent Blik for, at Fiskernes Interesser bør fortrinnsvis repræsenteres af Fiskerne selv. Jeg tror derfor ikke, det er muligt at gaa saa vidt, som det ærede Medlem for Præsto Amt's 3die Valgkreds mener; jeg finder, det er en Selvfølge, at dersom vi skulle have Vedtægter for de forskjellige Blande paa de forskjellige Steder, kan der ikke være Tale om, at Fiskerne ganske alene skulde kunne bestemme Indholdet af disse Vedtægter; men det er jo ogsaa et af de Punkter, som rimeligvis vil blive Gjenstand for nærmere Overveelse i et Udvalg. Jeg skal som sagt ikke komme længere ind paa de enkelte Bestemmelser, og jeg kan, da der er fremkommet saa udførlige Udtalelser fra forskjellige Sider om saa godt som alle Punkter i Lovforslaget, slutte, idet jeg vil tillade mig at anmode den høitærede Minister om at hufte paa det nævnte Punkt, naar denne Sag i et eventuelt Udvalg kommer til en mere indgaaende Behandling.

Dan: Den Kjendsgjerning, at denne Sag har krævet længere Forhandling allerede, og at der er saa mange ærede Medlemmer, der have udtalt sig derom, maa jo være Vidnesbyrd om, at det er en Sag af overordentlig stor Vægt og Betydning, og det maa da ogsaa være Undskyldning for, at jeg tillader mig at udtale mig om denne Sag. Jeg skal da først tillade mig at fremføre nogle ganske almindelige Bemærkninger, men i Korthed. Siden vi fik Loven om Limfjordsfiskeriet af 1857, har Fiskerisagen staaet paa Dagsordenen her i Landet, og saa vidt jeg veed, er det sjette eller syvende Gang, at denne Sag foreligger til Behandling her i Tinget. I Løbet af dette Tidsrum har Fiskerisagen ogsaa hyppigst Opmærksomheden i andre Blande. Saaledes fik man, efter hvad der foreligger af statistiske og historiske Oplysninger, i Frankrig den første Fiskerilov i 1862 med Fredningsbestemmelser og Bestemmelser om Maskernes Størrelse og Forbud mod at bruge Bunde- fløbebaad. I 1879 fik man i Frankrig saavidt Klarhed paa Sagen, at man kom til det Udslag, at kun Fjords- og Kystfiskeri skulde være Gjenstand for større Indskrænkninger, hvorimod det store Havfiskeri skulde være frit. I Østerrig kom man omtrent til samme Resultat i Lov af 1884; i Norge og

Sverig har man Fiskerilove af 1869, om man end ikke der er kommen ganske paa det Reene med, hvor vidt man skulde gaa med Hensyn til Indskrænknings- eller Fredningsbestemmelser. Det er saaledes vistnok almindelig anerkjendt, ikke alene her tillands, men ogsaa i Udlandet, at det ikke er saa let en Sag at komme paa det Reene med, hvor vidt man skal gaa med Hensyn til Indskrænkning af Fredningsbestemmelser i Fiskerisagen, og Sagen staaer jo for saa vidt endnu den Dag i Dag paa Dagsordenen for at finde sin Løsning. Vanskeligheden ligger vistnok for den allervæsentligste Del deri, at der er saa stor Forskjel paa Fiskeri, enten det er Indvands-, Fjords- eller Havfiskeri, og dernæst ogsaa med Hensyn til de forskjellige Fiskeriarter; thi det er jo bekjendt, at i saa Henseende maa man gjøre en væsentlig Forskjel mellem, hvad Slags Fisk der er Tale om. Derhen hører ogsaa den Betragtning, som har Erfaringen for sig, at det gaar med Fiskeriet ligesom med Høsten paa Landjorden, at de forskjellige Aaringer ikke ere lige frugtbare. Derfor maa man ogsaa tage et bestemt Hensyn til, hvad der kan betragtes som Gjennemsnituddbyttet af Fiskeriet, naar man overhovedet vil have denne Sag ordnet. Personlig er jeg mest stemt for, at vi skulle have vor Fiskerilovgivning saa fri som mulig, men jeg skal indrømme, at det med Hensyn til Fjordsfiskeriet og Indvandsfiskeriet vist kan være baade nyttigt og nødvendigt, at der gjøres Indskrænkninger. Jeg skal iøvrigt udtale, at naar jeg tillader mig at opfaste mig til Talsmand for Fiskeriet, er det kun med Hensyn til Fiskeriet paa det aabne Hav, thi jeg maa aabent erkjende, at jeg ikke forstaar mig paa Fjordsfiskeri, og det skal jeg derfor ganske lade ligge. Hvad nu navnlig et Slags Fiskeri angaar, som jeg særlig vil tillade mig at fremstille for de Herrer's Betragtning, nemlig Sildefiskeriet, tør jeg mene, at jeg har nogen Erfaring om dette Slags Fiskeri, og jeg skal der, men ganske kort tillade mig at fremstille en lille Epijsode, som jeg tror vil være noget oplysende i den Retning. For en Del Aar siden befandt jeg mig en smuk Sommerdag ombord paa en Baad, der fra Nexø skulde til Kristiansø og paa denne lille Søfart erfarede jeg Noget med Hensyn til Sildefiskeriet, som vistnok vil forekomme Udskillige næsten aldeles utroligt, i Særdeleshed dersom de ikke selv have erfaret noget Lignende. I en Længde af omtrent 100 Alen eller maaske mere — Bredden skal jeg ikke kunne sige Noget om, thi i saa Henseende erfarede jeg Intet — seilede vi igjennem et saakaldt